

STOPA

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ - Č. 33.

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

CALIF XII 1972

Redakční rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808
Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

V Á N O Č N Í P O Z D R A V .

O vánocích 1939, před 33 lety jsem odcházel z vlasti poprvé. Neřekl jsem skoro nikomu - o tom se nemluvilo - kdo neví ani nepoví. Přece však někteří tušili a jeden z nich byl Olda. I povídá jen tak mimochodem že se na Štědrý den večer vždycky dívá na severku a vzpomína na ty, od nichž ho osud odtrhnul.

A tak jsme se dívali v cizině na severku, všichni skauti, co jsme se tak setkali a vždycky se mi vybavil Olda, . . až v roce 1944 již ne. Zastřelili ho po Heinrichiadě v Brně v Kaunice - vých kolejích.

Na jeho památku jsme se však každý rok dívali dalších třicet let. Dívejte se také a myslte na své bratry a sestry, od nichž vás osud odtrhnul. I oni na vás myslí. Mají také svůj stromeček? Zpívají cosud skautské písně? A koledy?

A co my, kteří " jak kapky jsme se rozoršeli po širokém světě tom..." Budeme také na sebe vzájemně myslit a na všechny ostatní v Evropě, Australii, Americe i Africe.

Co si velikého se děje ve světě a čeká na nás. Svět volá po obrodě. Ta netečná většina cítí více a více, že lidé se nelíší ani barvou pleti, ani jazyky, či náboženstvím, ale dělí se jen na dvě veliké skupiny - Slušní lidé a ty druhé ..

A to si uvědomuje čím dál tím více lidí - všude .

Dívejte se na Severku na Štědrý den a uvidíte ty slušné lidi.

Věřím, že i když jich bude letos ještě málo bude jich mnohem víc nežli loni. A bude mezi nimi mnoho skautů. A ty poznáte.

Zapaňte svičičky na stromečku a zaposlouchejte se do koled z nichž zní stále totéž staré slovo moudrosti, touhy, víry ale i proroctví. P o k o j l i d e m d o b r é v ů l e .

A ten vám všem přeje

Váš

Velen

N Á Š S K A U T I N G V E X I L U O P Ě T S J E D N O C E N

Jak naši čtenáři dobře vědí, došlo v létě 1970 ke schůzce několika našich starých exulantů i nových jednek v Naardenu na sjezdu příslušníku Neardenského hnutí, jednak na poradách ve Stuttgarte.

Tam se vytvořilo Přípravné Ustředí Českého a Slovenského Skautingu v exilu.

Po roce vydalo toto P.U. úsnesení podle něhož změnilo Slib a vytvořilo samostatnou skautskou organizaci. Zároveň zahájilo nábor mezi neskauty i bývalými skauty.

Po dalším roce 1. oktobra 1972 vydal úřadující náčelník P. U. br. C. Grandtner - Cípa, oběžník č. 6 kde uvádí mimo jiné:
"... konstatujúc hl bokú rôznosť názorov v P. U. ...prichádzam k záveru... že sme boli nedostatočne informovaní o stavu nášho exilového skautingu.... Väčšina našich prihlásených členov nevedela o existencii exilovej skautskej organizácie pred vytvorením P.U....a prihlásila sa v dobrej viere ... že P.U. sorižuje svorne všetkých našich skautov - exulantov...Týto chyby chceme napraviť a týmto sa pokusím o zlúčenie doterajších skautských skupín...."

Oběžník uvádí tak tyto podmínky sjednocení:

1. Všetci doterajší členovia P-U- sa vzdajú funkcií v U.P.
2. Uznáme bra V. Fanderlika ako náčelníka exilového skautingu.
3. Brat Fanderlik vy menuje pracovníkov Ustredia, ktorí vytvorí organizačnú štruktúru.

úřadující:

Dopisem z téhož 1. oktobra žádá br. náčelník P. U. bra. Fanderlika, aby návrh na sjednocení přijal.

br. Fanderlik, dopisem z 1. novembra přijal zásadně návrh a uvedl mimo jiné: .." Jsem rád, že došlo k dorozumění a že bude snad možné dítí se opět do společné klíčné práce...Jsem ochotní přijat programové prohlášení vydané v r. 1972.

Po poradě s br. Cípou a členy Československých skautů v Exilu bude br. Fanderlik jmenovat prozatímní Ustředí, jehož bude předsedou a toto ustředí vypracuje strukturu nové organizace. Na těchto úkolech se pracuje.

Dopis končí slovy: "Tedy, na shledanou na společné cestě a věřím, že bude úspěšná, protože se vystrháme dřívějších omylů.."

Věříme v budoucnost a v dobrého skautského ducha, kterého v nás vychovali naši vůdcové, když jsme byli skautíky a doufáme, že nás již nepouští a nezkleme.

Stručná historie našeho skautingu v zahraničí.

V r. 1920 bylo založeno Světové Skautské Ustředí, zvané Boy Scouts International Conference a zvolen výbor, zvaný International Committee. Od r. 1920 až do r. 1938 byl členem tohoto Committee stále A.B. Svojsík, který byl vždycky znova zvolen.

Po zrušení Junáka Němci odešel do ciziny pan. Vlček, který byl tehdy, podle nových stanov Velitelem / něco jako Starosta/. Sláva Řehák, jako náčelník, byl v Buchenwaldu a likvidaci provedl tedy Dr. Plajner.

Několik měsíců po zrušení Junáka doma jsme vytvořili v Anglii skautské jednotky, jednak v Londýně, dále na českosl. škole v Anglii a roverské skupiny v Anglii, na Blízkém Východě a v letectvu. Později založil br. Stěmbera také roverský oddíl v Číně. Jelikož Mezinárodní konference se nemohla sejít fungoval jenom výbor / Committee/ a k jejich podpoře se ustavil poradní sbor skautů exulantů v Londýně který konal schůze za předsednictví ředitele International Committee, Johna Wilsona a často přítomnosti někoho z členů International Committee, když někdo z nich se do Londýna dostal. Pravidelné schůze se konaly na Ustředí Skautů v Londýně a naším zástupcem byl Velen Fanderlík, jehož poslední funkce doma byla jako člen náčelnictva a "zpracovatel" Lesních škol. Když se Junák doma obnovil a obnovily se skautské organizace v jiných zemích tento výbor se přestal scházet a funkci zase převzalo International Committee a první poválečná konference se konala v r. 1947 na Jamboree v Poříží. Na této schůzi byl zvolen nový International Committee a za Československo byl do něho zvolen Velen Fanderlík, který tehdy byl Starostou Junáka.

Když byl Junák podruhé zrušen v r. 1948 odešel z vedoucích osob do zahraničí opět Velen Fanderlík a převzal organizaci českosl. D.P. skautů v Německu a v červnu 1949 byl zvolen Předsedou "Československých Skautů v Exilu". Skupiny byly v Anglii, USA, ve Švédsku, v Kanadě a v Australii, kde se všude vytvořilo několik oddílů a roverských kmenů. Od r. 1939 začala vycházet "Stona", které se udržela dodnes. Vedle STOPy vycházel psaný časopis "Kruhy", který ovšem existoval jen asi pět let a v Německu počal vydávat br. Baby "Skauta Exulanta" který dosud vychází.

Jednotlivé oddíly a skupiny v rozličných zemích se zřizovaly a časem zanikaly, aby nové vznikaly jinde, nebo později.

Mezinárodní Ustředí Skautů považovalo Velena Fanderlíka za člena svého výboru až do konce jeho volebního období / 1943/ a jako bývalý člen výboru zůstává čestným členem International Conference. Přes usilí skautů exulantů různých národností International Conference nikdy neuznala exulantské organizace za členy světového ustředí. Snad se nám to někdy v budoucnu v nějaké formě podaří.

Státní táborek se konal ve dnech 27. srpna až 10. září 1972 v Cuyamaca Rancho State Park - Pasa Picacho Campground (San Diego County).

Většina účastníků byla již dávno na místě určené, avšak stále chybely vozy se zásobami potravin a se stany, a ačkoliv hodina rázu se nezapoměte blíží, ani br. I vedoucí tábora, nebyl v dohledu. Avšak v zájmu projelo branou jeho plně naložené auto a za ním další vozy se vším potřebným materiálem.

Odebrali jsme se do prostoru táboriště, kde se to jen hemžilo velkým množstvím rodičů a dětí a hrozil velký zmatek. Br. I však začal organizovat výstavbu tábora, razem byl klid a stany vyrůstaly na místech předem naplanovaných jak houby po dešti. Zatím br. Leo zhotovil lavici na vydávání jídla a rozměrnou polici na kuchyňské nádobí; obojí se v průběhu tábora velmi osvědčilo. Byly též vstyceny stozary na vlajky, postavena vstupní brána a vývesní tabule.

Táborek bylo umístěno na plosince uprostřed stinného lesa na pokraji obrovské zelené louky, kterou jsme bohatě využívali k denním i nočním hrám. K dispozici jsme měli dvě rady stolu s lavicemi, káma, horké sprchy a elektrickou lednici.

Hned první noc jsme měli nečekanou návštěvu. Byli to medvědi - mivalové, kteří prohledávali jak máme uskladněné potraviny a zdali pod hrnci na polici se něco neschová. Nas zásobovací stan však zůstal nedotčen. Dale nás navštěvovali zcela pravidelně.

Následujícího dne ráno byly poprvé vstyceny vlajky, tábor slavnostně zahájen a program se rozbehnul přesně podle plánu. Sestaven na základě zkušenosti es. Junáka, program byl bohatý, výchovný a zajímavý, upravený na odlišné prostředí i různorodý kolektiv dětí. Průběh a vedení tábora plně prokázalo skvělé vůdčí schopnosti br. I

Začínalo se rozsvítkou a po snídani bylo bodování stany a čistoty. Následovala výuka cestiny a ostatních skautských disciplín. Odpoledne po pravidelném poledním klidu jsme měli na programu hry a pravidelná zaměstnání, jakož i tajnou skautskou činnost.

Po večeri jsme se vždy sešli kolem vedoucího a hovorilo se o táboře, vyprávělo o čl. historii, zpívali jsme písničky.

V průběhu tábora jsme uspořádali dvě posí tury na okolní Světlá Pt. 6.700 stop a Stonová Pt. 5.700 stop. Obě tury udělali i ti nejmenší, přesto, že se vydaly puchýře na patkách a šlo se s botama v ruce. Cestou družiny používaly mapu a kompas a v obou případech v krátkém čase nebylo předpokládáno, že se vždy sešli v cíli.

Jisté varování nastalo, když přišla zpráva o blížící se bouři. Bylo nutné zpevnit stany, vykopat odvodňovací stranky. Dost však nepřišlo. Přišlo však šle vystrašné znamení, podepsané "Rude Oko" - tento nikým nepoznaný příznak přikazoval odevzdat všechny bombony a jiné

sladkosti k jistému stromu. Jelikož nikdo této výstrahy nedbal, Rude Oko se pomstilo několika. Podmínovale některé stany a stále rudým písmem na ružovém papíře upozorňovalo na svou přítomnost. Nikdy však nikdy nebylo vypatřeno...

A tak dny ubíhaly, minula i soutěž ve sportovních disciplínách a polovina tábora byla pomalu za námi. Přípravoval se slavnostní tábora, slib nových členů, sjížděli se rodiče i vzácní hosté.

Po zázemí tábora předvedl vedoucí oddílu br. L před komisare pro čl. skauting v Americe, br. B po skupinách Světlušky, Vlčata, Skautky a Skauty ke skautskému slibu. Dovečata i chlapečci skládali slib před rozvinutou vlajkou čl. skautu z Kurnau, o jejíž historii a osudech nám br. B povedel. Po národních hymnách, které zněly tak slavnostně pod hvězdnatou oblohou, následoval program se zpěvem, při němž o veselí nebylo nouze až do večerky.

V neděli dopoledne pan farar Popelka sloužil pro všechny přítomné polní mši svatou, již třetí v pořadí, v níž to látko skautské historie.

V průběhu druhého týdne jsme se všichni vydali na projíždku na koních. Každý se moc a moc těšil, ale když bylo vše za námi, někteří přiznali, že se v to výšce na koních přece jen trochu báli.

Velkou zábavou dětí vždy přineslo vlastní vaření večera. Přípravovaly si samy hamburgery a lívance. Všech vždy velmi chutnalo.

Dny rychle ubíhaly, probíhala skautská olympiáda. Soutěžilo se ve značkování, ve znalosti druhů ohně, v rozdělování ohně, uzlování, stavění a skládání stanu.

A to se již blížilo vyvrcholení tábora, hledání tajemného pokladu. A tak v pátek ráno všechna družstva vyčkavě mapami a bucelami vyrazila na cestu po stopách pokladu, která byla br. Lubošem oprávněně mistrovsky vyznačena. Všechna družstva musela překonat mnohá úskalí a rozluštit nejednu šifru. A tak po šestihodinové dobrodružné cestě byl poklad

nakonec objeven v tábore, a pretože všetci si počínali neobyčajne zdatne pri jeho hľadaní delení bolo najvyššie spravodlivo, každý dostal rovným dielom.

V sobotu večer opäť zaplála táborový ohon, tentokrát naposledy na tento tábor, na rozlúčenie, boli vyhlásené výsledky v hodevani i v súťažiach, najlepší sa dostalo večerých upomínkových daru.

V nedeľu ráno všetci účastníci tábora nastúpili vo skautských krojoch k poslednému vŕtaniu os. a zvoničke vlajky. Mohutne hura sa neslo probouzejúcim sa ranom, to bolo na počesť br. L za to, že pro deti pripravil tak poutavý tábor.

A pak ac noradi jsmo se pustili do skladani stanu a uklidu taborniste - kratce pred poled-
nom by nezazreocny uz nepoznal ze to bylo prave zde kde se konal letni Tabor 1972. Petr V

Skautský Deník

Úterý, 29 srpna, 1972. Po večeri jsme hráli hru. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny. Skauti a světlušky se plazili z lesa do tábora. Vlčata a skautky hlídali. Honza B byl nedobytná stráž, protože chodil z jednoho konce na druhý. Někteří porat křičeli "stuj, vidím te," avšak nikoho nevideli ani neslyšeli..... Po hře br. P prohlásil, že v noci bude hrozna bourka. Petrovi P začalo tect údolí slz. Dostli lidem se začali jezit vlasy a drkotat se strachem. Vlčata říkali, že když bude tak strašné, že se utrhne každému stan a pojedou dolů a rozoije si o strom hlavu. Každý říkal, že nebude spát až taburka prejde. Ale každý zaspal než přišla. No nepršelo. Tak každý se strachoval, přecel a pracoval nadarmo.

Skautský výlet do hor: Ve středu jsme šly na výlet. Byl to výlet na nejvyšší horu. Šly jsme po skupinách. Stráž byl na hore. Na horu přišly první kluci, holky zabloudili ale nakonec jsme se všichni sesly...

Skauti začli hodinu cestiny.:...byli to hoši: Lumír, Peter, Tomas, Mirek, Jara. Všichni píšou a ctou česky....po písmenech h, ch, k, l, se píše tvrdě y, hybat, čytat, ryba, kychat

Petr Č.

~~~~~  
Veselé vianočné sviatky  
požehnaný Nový Rok 1973  
praje redakcia  
~~~~~

"PUTÁK" SKAUTSKÉHO ODD. EXPLORER

Okolo osme hodiny vecer ve stredu 30/8/1972 jsme vyrazili na petidenni vylet, asi 450 km. od Los Angeles. Horami jsme projizdeli uz pozde v noci. Nasli jsme si skromne misto, postavili stany, zalezli do spacaku a usnuli nez "bys rekl svec".

Na druhy den, na snidane jsme meli cerstvy spek, vejce a kakao. Kayz bylo nadobi umyto, rozdělili jsme si mezi sebe pul tuny jidla na pristich pet dni a vyrazili jsme na "putak". Po ceste jsme se trochu zastavili u krale stromu, nazvany "General Grant". Je to druhu nejvetsi zijici strom sveta. Stoupat jsme zacali az asi ve tri hodiny. Kopec byl obrovsky, vystupovat jsme museli asi pet tisic stop. Slo to pomalu, ale slo to. Po ceste sel Dadla o kus napred, jeho tempo bylo rychlejsi nez nase. Okolo pate hodiny se zacalo smrkat a Dadla nikde. Asi v pul sedme jsme se utaborili a sli hledat Dadlu. Volali, piskali, ale on nikde. Asi pul hodiny potom si to Dadla "prihasil", cely udychany s napul vybitou baterkou. Povecereli jsme a vsichni usnuli okamzite.

Na treti den jsme pokracovali v dlouhem unavnem stoupani. Vysli jsme do vyse 10347 stop. Bylo videt nejmene na deset kilometru kazdym smerem. Vyrazili jsme zase na cestu. Tentokrat se cesta svazovala trochu dolu, ale bohuzel jenom asi na pul mile. Potom to slo necelych pet mil po rovine, nacez se cesta zvedla prudce do nebes. No ale to uz byl Granite Pass. Rozhled byl do nekonecna. Po-obedvali jsme a vydali se na zbyvajicich sedmi mil nasi trasy. S velkou ulevou jsme nakonec zahledli mezi stromy odraz vysokych, holych skal na kristalove cistem jezere, State Lakes. Pohled byl vitany, protoze znamenal konec sestansti milove chuze.

Pristi den, byl takzvany "layover day", den, kdy se naprikklad jde rybarit, zle nedela se zadne velke chozeni... No ale ani dnes nam Olda nenechal prispat. Vybehli jsme asi pul mile nahoru k malemu, horskemu jezirku. Na ceste zpet ja jsem zustal trochu pozadu a pri chuzi jsem se potkal se sankou, ktera si mne velmi zvedave prohlizela, jako kdyby jeste nikdy nevidela cloveka; mozna ale, ze nevidela. Tak jsme tam stali asi deset minut pronlizejic si jeden druheho, az nakonec ja uz musel jit. Okolo poledne se Olda vratil a vypravnel, ze objevil uzky, vlnity potucek plny ryb. Sli jsme se podivat na tento zazrak. Opravdu stacilo tam jen sputit udici a hned mel clovek krasneho velkeho pstruha. Potucek se tocil jako had. Olda a Dadla dohromady chytily asi patnact pstruhu. Vecer jsme si je udelali na masle. Sli jsme pomerne orzy spat, aby jsme byli "cerstvy" na pristi den dlouhe chuze.

pokracovani.

Vraceli jsme se stejnou cestou jako jsme prisli. Po ceste jsme se zastavili u male, ale velmi hluboke tunc, kde nam olda ukazal jak se chytaji pstruzi do ruky, Petr tam spadl, ale pstruha chytil. Odpoledne jsme dorazili ke Granite Lake, postavili stany, navecereli se a sli spat

Rano Dadla uvaril vlockovou kasi se susenym ovocem. Bylo to moc dobre. Slozili jsme stany, spakovali vse na zada a vydali se na deseti milovou cestu k autu. Prochazeli jsme zlatymi loukami pod ciste modrou oblohou s nekolika bylými mrackami. K autu jsme dorazili okolo ctvrte a vydali sa dlouhou cestu zpet do zakoureneho Los Angeles.

Thomas

CottonwoodLakes:

Dorazili jsme do Cottonwood Pack Station okolo treti hodiny v noci. Postavili stany a sli jsme spat. mesic prekrasne rozleval sve stribrne paprsky po horach. Rano obloha byla ciste modra s nekolika bilymi vatovymi mrackami. Peclive jsme slozili stany a vydali se na cestu. 12 km chuze nam trvala asi ctyri hodiny. Pri ceste se Ivan a jeho americky kamarat utrali a sli napred, samozrejme spatnou cestou. Nasli jsme je asi za dve hodiny. K vybranému jezeru jsme se dostali az do poledne. Postavili jsme si stany a naopovedvali se. Odpoledne sli Olda s Dadlou rybarit. Stesti jim ale nepralo. Na druhy den sli Jirka, Ivan, Dadla prozkoumat vysoke hory, trcici se nad taborem. Objevili podzemni pramen, který se na jednom miste objevil ve skale, kousek zurcil po hřebenu a zase tak nahle zmizel. Vsichni jsme se zesli zpet u taboru, snedli trochu "Bird seed" (kombinace buraku, cereals, hrozinek) a pod a vydali se na cestu zpet, a vydali jsme se na cestu do spinaveho Los Angeles.

Thomas (Explorer)

COTTONWOOD LAKE #1

Polled z vychodu.
Vjlet 7-29-72

R.B.

Program nasich skautov Explorer-ov do konca roku 1972:

- 1. Navsteva do Disney Land, za vedenia br. Toamase. Doteraz sa prihlasil 17 ucastnikov.
- 2. Dvojdnovy vylet do Cuamaca Ranch a Borego Spring.
- 3. Vylet a hike do Death Valey, (Udolie smrti.)
- 4. Dvojdnovy vylet do Joshua state park a Hot Spring.
- 5. Lyziarsky vylet a zimny tabor.